

BOH NIE JE BOHOM MŔTVYCH, ALE BOHOM ŽIVÝCH

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, príhovor v taliančine [TU](#)

Lk 20, 27-38

Tu prišli k nemu niektorí saduceji, ktorí popierajú zmŕtvychvstanie, a pýtali sa ho: „Učiteľ, Mojžiš nám napísal, že ak niekomu zomrie brat, ktorý mal ženu, ale bol bezdetný, jeho brat si ju má vziať za manželku a splodiť svojmu bratovi potomka.

Bolo teda sedem bratov. Prvý sa oženil a zomrel bezdetný. Vzal si ju druhý, potom aj tretí a takisto všetci siedmi. Ale nezanechali deti a pomreli. Napokon zomrela aj žena. Nuž ktorému z nich bude žena manželkou pri vzkriesení? Veď ju mali siedmi za manželku.“

Ježiš im povedal: „Synovia tohto veku sa ženia a vydávajú. Ale tí, čo sú uznaní za hodných tamtoho veku a zmŕtvychvstania, už sa neženia, ani nevydávajú. Už ani umrieť nemôžu, lebo sú ako anjeli a sú Božími synmi, pretože sú synmi vzkriesenia.

A že mŕtvi naozaj vstanú, naznačil aj Mojžiš v stati o kríku, keď nazýva »Pána Bohom Abraháma, Bohom Izáka a Bohom Jakuba«. A on nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo pre neho všetci žijú.“

Saduceji vymysleli veľmi dobre chyták, na ktorom chceli dostať Ježiša. Neodvažujú sa konfrontovať sa s Ním v oblasti doktríny alebo politiky, pretože vedia, že by to pre nich nedopadlo dobre. A skutočne, Ježiš svojimi odpoveďami umlčal najvyšších predstaviteľov kňazov, starších a predstavených a podarilo sa mu nechať bez slov aj najvyšších farizejov.

Evanjelista Lukáš píše, že „tí“, farizeji, „žasli nad jeho odpoveďou a umlkli“. Na druhej strane, Ježiša nemôžu odstrániť, pretože má medzi zástupmi veľkú podporu a množstvo nasledovateľov - urobili by z neho mučeníka. A tak sa saduceji rozhodnú stiahnuť ho na „šmykľavú plochu“, na ktorej ak padne, bude mať tento „mesiáš“ veľký problém znova sa postaviť, keď bude taký zdiskreditovaný a vysmiaty.

Aristokratická kasta kňazov - saduceji, ktorej názov sa odvodzuje od „sadic“. Bol ním kňaz, ktorý posvätil za kráľa Šalamúna, syna Dávidovej milenky Betsabe namiesto legitímneho kráľa Adoniáša. Táto kňazská kasta saducejov držala nielen politickú ale aj ekonomickú moc - mnohí z nich boli veľmi bohatí.

Prijímali ako Božie slovo len prvých päť kníh Biblie a odmietali prorocké knihy. Z akého motívu? Pretože v prorockých knihách sa neustále vyskytuje Božie odsúdenie nespravodlivosti, ktorá vytvára veľké bohatstvá, ale rovnako aj veľkú chudobu. Odmietali ich preto, lebo im vyhovovala momentálna situácia.

Obracajú sa na Ježiša s predstieranou servilnosťou, „Učiteľ“, ale v skutočnosti sa od neho nechcú učiť, chcú ho len zdiskreditovať. Pýtajú sa na problematiku, ktorá má svoje základy v Mojžišových zákonoch - v knihe Levitikus - kde Mojžiš predpisuje: že ak niekomu zomrie brat, ktorý mal ženu, ale bol bezdetný, jeho brat si ju má vziať za manželku a splodiť svojmu bratovi potomka.

Aký je význam tohto zákona? Predvídal, že švagor ženy, ktorá ostala vdovou, mal povinnosť splodiť s ňou dieťa, pretože bolo dôležité, aby pokračovalo meno jej manžela. Bol to spôsob, ako dať rodu večné trvanie; zvečniť vlastné meno; každý syn niesol meno otca.

Čiže ak nejaká žena ostala vdovou bez toho, aby mala syna mužského rodu, švagor mal povinnosť splodiť s ňou dieťa a to by nieslo meno zosnulého. Zákon predpisoval: Aby mu zabezpečil pokračovanie rodu, tak, ako bolo napísané v knihe Deuteronomium: „*aby jeho meno nebolo vytreté z Izraela.*“

Podľa kultúry tej doby - a toto je dôležité, aby sme lepšie pochopili text - manželstvo malo len jeden dôvod - zabezpečiť pokračovanie rodu; žena mala len jednu úlohu: priviesť na svet deti-synov.

Čiže tu sa nejedná o nejakú škrupulóznosť v láske, ale o existenciu syna. Inšpirujúc sa známym príbehom o Sára - nešťastnej neveste, ktorej zomreli všetci siedmi manželia počas svadobnej noci - saduceji predstierajú - akoby bola skutočnou - hroznú príhodu o týchto siedmych bratoch, ktorí všetci zomreli bez toho, aby dokázali splodiť syna s tou, ktorá bola manželkou všetkých siedmych.

Saducejov vôbec nezaujíma osud tej ženy, ide im len o to, aby zistili, ktorému zo zosnulých raz, keď vstanú z mŕtvych, bude tá žena patriť aby zabezpečil trvanie svojho rodu. Čiže tu nejde o emocionálny problém (komu bude manželkou?), ale kto bude mať z tejto ženy mužského potomka.

Snažia sa zosmiešniť Ježiša. Hoci sa Ježiš zdržuje vo svojej odpovedi populárnej interpretácie zmŕtvychvstania - chápanej ako návrat do pozemského života smrteľníkov - Ježiš odpovedá, že život tých, ktorí budú vzkriesení nezávisí od „plodenia“ - od vzťahu medzi manželom a manželkou - ale pochádza priamo od Boha.

A Ježiš spomína anjelov. Prečo to robí? Pretože saduceji neverili v existenciu anjelov. Tak, ako anjeli určite nezískali život od otca a matky, ale priamo od Boha, tak aj so vzkriesením prichádza večný život, pretože pochádza od Boha.

Saducejom, ktorí svoje tvrdenia podporovali autoritou Mojžiša, aby sa mohli postaviť Ježišovi, Ježiš odpovedá tým, že ich privádza priamo k Mojžišovi a tomu, čo napísal, ukazujúc im ako veľmi je krátkozraké a obmedzené ich čítanie Písniem a odvoláva sa na odpoveď, ktorú dal Boh Mojžišovi v slávnom príbehu o horiacom kríku, keď povedal: „*Ja som Boh tvojho otca Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba.*“

Keď sa povie, že Pán je Bohom... nemyslí sa „Boh“, v ktorého veril... Abrahám, Izák alebo Jakub, ale Boh, ktorý chráni Abraháma, Izáka a Jakuba. A ako ich chráni? Chráni svojím životom držiac ich ďaleko od smrti.

Čiže byť pod ochranou Boha znamená mať svoj vlastný život a verný Boh nedovolí, aby zomreli tí, ktorých On miloval. To je dôvod, prečo Boh hovorí najdôležitejšiu časť tohto úryvku - vrhá nové svetlo na predstavu života, smrti a vzkriesenia, „*...on nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo pre neho všetci žijú.*“

Boh Ježiša nekriesi mŕtvych, ale odovzdáva živým, žijúcim, svoj vlastný život - život, ktorý je schopný prekonať smrť.

Preklad: Hugo Gloss

Poznámky pod čiarou: tím ZAOSTRI / DC